

HRVATSKA NOGOMETNA REPREZENTACIJA BESKUĆNIKA

Sport kao oblik suzbijanja
socijalne isključenosti ili priča
kako smo nogometom rušili
predrasude i mijenjali živote
beskućnika

Đordana Barbarić

SVJETSKO NOGOMETNO PRVENSTVO HOMELESS WORLD CUP - HWC

Socijalno uključivanje kroz sport je uspješna strategija u mnogim zemljama. Jedinstvena strast za nogometom ima sposobnost pomicanja socijalnih granica. Sport postaje sredstvo za stvaranje novih šansi za osobe u kriznim situacijama. Svjetsko nogometno prvenstvo, HOMELESS WORLD CUP – HWC, je internacionalni sportski projekt koji koristi pozitivnu snagu nogometa za podizanje razine svijesti o beskućništvu i siromaštvu. Sjedište HWC je u Edinburgu. Od skromnih početaka 2001. godine, World Cup i njegovi partneri sada su širom svijeta i više od 80 zemalja sudjeluje i žele se pridružiti. Svake godine dodirnu se životi 100.000 beskućnika i napravi značajna promjena u životu mnogih kroz nogometno natjecanje. Međutim, s brojkom od 100 milijuna ljudi beskućnika na globalnoj razini, još uvijek samo se zagrebla površina.

OD IDEJE DO GLOBALNOG POKRETA

Ideja o **World Cup** za beskućnike nastala je 2001. godine u jednom baru u Cape Town u Južnoj Africi.

“Pio sam pivo s velikim prijateljem **Haraldom Schmiedem** koji je vodio projekt uličnih novina za beskućnike u Grazu, Austriji. Sudjelovali smo na godišnjoj konferenciji **Međunarodne mreže uličnih knjiga (INSP)**”, objašnjava suosnivač **Mel Young**. “Sjedili smo do kasno u noć i razgovarali o tome kako bismo svi mogli promijeniti svijet.”

Mel i Harald složili su se da je konferencija bila izvrsna, ali su bili zabrinuti da je riječ samo o skupu urednika, nijedan sudionik nije imao iskustvo beskućništva. Razmišljajući kako uključiti beskućnike došli su do ideje o nogometu kao univerzalnom jeziku.

“Do kraja noći smo izumili **Svjetski kup za beskućnike**, gdje ekipe iz cijelog svijeta mogu predstavljati svoju zemlju na uličnom nogometnom turniru. Obojica smo zamislili šareno nogometno natjecanje koje će promijeniti živote ljudi”, rekao je Mel.

Prvi Svjetski kup beskućnika dogodio se 18 mjeseci kasnije u Grazu u Austriji u srpnju 2003. godine.

„Moja poruka ljudima je uvijek: „Činite male stvari. Ako svi učinimo nešto malo, promijenit ćemo svijet. Zajedno možemo promijeniti živote kroz nogomet.“ - Mel Young, suosnivač i predsjednik, Homeless World Cup.

O POKRETAČIMA „HOMELESS WORLD CUP“

Harald Schmied studirao je povijest / društvene studije i njemačku lingvistiku na Sveučilištu u Grazu te upravljanje društvenim inovacijama na Sveučilištu primijenjene znanosti u Linzu.

Trenutačno je voditelj komunikacija i prikupljanja sredstava, kao i član uprave, u Caritas Styria. Njegove dosadašnje pozicije bile su glavni izvršni direktor Svjetskog kupa za beskućnike 2004. godine i glavni urednik knjige “Megaphon” (1998-2004) u Grazu. Prije toga radio je kao učitelj i slobodni novinar.

Zbog svoje uloge suosnivača Svjetskog kupa za beskućnike i inauguracije prvog događaja u Grazu, Austrije 2003. godine, dobio je nagradu „Štajerske nagrade za ljudska prava“, 2004. godine.

Mel Young je trenutno predsjednik i suosnivač Svjetskog kupa za beskućnike. On je globalno priznati socijalni poduzetnik koji je 1993. osnovao **The Big Issue** u Škotskoj, međunarodnu mrežu uličnih novina (INSP) 1995. i **Social Enterprise Networks Scotland**, mrežu poduzetnika Škotske (SENSCOT) 1999. godine.

Mel je također član Schwab zaklade Svjetskog gospodarskog foruma i Ashoka Fellow - obje međunarodne organizacije koje okupljaju vodeće socijalne poduzetnike. Trenutno je predsjedatelj nacionalne agencije za sport u Škotskoj.

Dobio je pet počasnih diploma sa škotskih sveučilišta. On cjeloživotno podržava Hibernian FC i autor je GOAL! priča o Svjetskom kupu za beskućnike.

HOMELESS WORLD CUP Dolje beskućništvo! Živio nogomet!

Beskućništvo vodi ljude u izolaciju, utječe na njihovu sposobnost dijeljenja, komuniciranja, povezivanja s drugima. Kada se beskućnici uključe u nogomet, grade odnose, postaju suigrači koji uče vjerovati i dijeliti, sudjeluju na treninzima i takmičenjima, uče doći na vrijeme i biti spremni na timski rad. Važno je da osjećaju kako su dio nečega veće od sebe. Osjećaj osnaživanja koji dolazi od sudjelovanja u uličnom nogometu pomaže beskućnicima da vide kako mogu zauvijek promijeniti svoje živote. Svake godine, beskućnici koji su bili nevidljivi na ulicama, postaju heroji na terenu, ponosni su što predstavljaju svoju zemlju, mijenjaju svoje živote.

KRONOLOGIJA SVJETSKIH NOGOMETNIH PRVENSTAVA:

- 2003. Graz, Austrija
- 2004. Gothenburg, Švedska
- 2005. Edinburg, Škotska
- 2006. Cape Town, Južna Afrika
- 2007. Copenhagen, Danska
- 2008. Melbourne, Australija
- 2009. Milano, Italija
- 2010. Rio de Janeiro, Brazil
- 2011. Paris, Francuska
- 2012. Mexico City, Mexico
- 2013. Poznan, Poljska
- 2014. Santiago, Čile
- 2015. Amsterdam, Nizozemska
- 2016. Glasgow, Škotska
- 2017. Oslo, Norveška

Sudjelovanje timova iz više od 80 zemalja učinilo je svjetska prvenstva beskućnika iznimno zanimljivim medijskim događajem pa ih svake godine prati više od 300 akreditiranih novinara i 50 TV postaja.

Događaj privlači više od 100 000 gledatelja i atmosfera je uvijek prožeta zajedništvom među timovima uprkos tomu što igraju jedni protiv drugih.

Glavni partneri organizatora su **INSP** (International Network of Streetpapers), **UNO**, **UEFA** i **NIKE**.

TKO MOŽE SUDJELOVATI?

- Organizacije koje prodaju ulične novine ili one koje mogu organizirati tim igrača prema definiciji sudionika-igrača.

- Igrači mogu biti muškarci i žene u dobi od najmanje 16 godina koji su beskućnici prema nacionalnoj definiciji beskućnika.

- Osobe koje osnovu privređivanja imaju kao ulični prodavači novina.

- Osobe koje traže azil, a još ga nisu dobile i nemaju radnu dozvolu.

- Osobe koje su u procesu rehabilitacije od droga i alkohola i koji su bili beskućnici u nekom razdoblju tijekom zadnje dvije godine.

- Pojedinci koji nisu bili sudionici prethodnih svjetskih prvenstava.

TKO ORGANIZIRA SVJETSKO NOGOMETNO PRVENSTVO?

- Svjetsko nogometno prvenstvo organizira ured HWC-a u Edinburgu u suradnji sa zemljom domaćina.

Što HWC nudi timovima?

- HWC preuzima brigu sponzoriranja i financiranja troškova za 10 osoba (8 igrača i 2 trenera) u zemlji

domaćinu (smještaj, hrana, transport).

- Ured HWC-a daje podršku timovima kod traženja dodatnog sponzorstva.

- HWC ured pomaže u rješavanju vize za sudionike kojima je to potrebno.

O čemu timovi moraju voditi računa?

- Timovi trebaju imati svoj proračun za pokrivanje troškova priprema, opreme i putovanja do zemlje domaćina.

- Timovi imaju odgovornost dovesti sudionike prema kriterijima koji su navedeni (svi sudionici moraju imati važeću putovnicu i zdravstveno-putno osiguranje u zemlji domaćina).

- HWC nudi pomoć u rješavanju svih tih pitanja.

Kako se prijaviti?

- Kontaktirati tim koordinatora HWC-a ili njihove partnere u vlastitoj državi.

ZANIMLJIVOSTI IZ IZVJEŠĆA HWC SA SVJETSKOG PRVENSTVA U KOPEHAGENU 2007.

- U pretkolu i na treninzima Svjetskog nogometnog prvenstva za beskućnike 2007. godine u Kopenhagenu sudjelovalo je 25 000 ljudi iz 48 zemalja.

- Otprilike 100 000 gledatelja pratilo je prvenstvo u Kopenhagenu, 160 gledatelja sudjelovalo je u ispitivanju stavova o beskućnicima.

Prije početka utakmice:

- 20% ih je priznalo kako imaju negativnu sliku o beskućnicima.

- 21% nije se izjasnilo.

- 58% imalo je pozitivnu sliku o beskućnicima.

Nakon utakmice:

- 85% ljudi na beskućnike je gledalo pozitivno.

- 12% nije se izjasnilo.

- 1% ima i dalje negativne stavove.

KAKO NOGOMET UTJEČE NA ŽIVOTE IGRAČA?

Nakon Kopenhagena 2007. promijenili su se u potpunosti i neki životi:

- Michelle iz Brazila, igračica na turniru, izabrana je za Brazilski nacionalni tim žena ispod 20 godina.

- Cherie iz Liberije je dobila četverogodišnju sportsku stipendiju na fakultetu u SAD-u.

- Eugene iz Gane je osvijestio svoj problem ovisnosti i pronašao zaposlenje koje mu je omogućilo posjedovanje vlastitog doma.

- David Duke, koji danas vodi reprezentaciju Škotske, na HWC 2004. bio je igrač koji je doveo Škotsku do pobjede. Dva tjedna prije prvenstva kupio je vlastiti stan.

HWC je prepuno nadahnutih priča o hrabrim ljudima koji su napravili iskorak kako bi promijenili vlastite živote. Rezultati istraživanja provedenog šest mjeseci nakon prvenstva govore o promjenama koje se događaju kod sudionika, ali i u lokalnim zajednicama i u stavovima javnosti:

- 93% (345 igrača) pronašlo je novu motivaciju u svom životu;
- 83% (316 igrača) popravilo je narušene socijalne odnose;
- 71% (271 igrač) je drastično promijenio svoj život;
- 29% (110 igrača) pronašlo je posao;
- 38% (145 igrača) popravilo je vlastitu stambenu situaciju;
- 32% (122 igrača) nastavilo se školovati;
- 71% (271 igrač) nastavilo je redovito igrati nogomet.
- 118% počelo je otvoreno govoriti o ovisnosti o alkoholu i drogama.

ŠIRENJE SPORTSKOG AKTIVIZMA BESKUĆNIKA

- HWC je pokrenuo i sada podržava rast nogometnih programa za beskućnike u više od 60 zemalja.

- Preko 30 zemalja već je pokrenulo ili uskoro pokreće nacionalne ulične lige.

- U više od 50 zemalja održavaju su se nacionalne kvalifikacije i selekcije.

- Partneri HWC djeluju na više od 450 lokacija diljem svijeta.

HWC je uvelike utjecao na senzibiliziranje društva na probleme beskućništva i na stvaranje nove slike o beskućnicima u javnosti. Medijsko praćenje je također imalo pozitivan utjecaj time što su beskućnike prikazali u pozitivnom svjetlu. CNN i MTV su samo neki od medija koji su kontinuirano pratili HWC.

UKLUČIVANJE REPREZENTACIJE BESKUĆNIKA REPUBLIKE HRVATSKE U HWC

Na 1. nacionalnom susretu o beskućnicima, kojeg je udruga MoSt organizirala u Splitu 2007. godine, predstavnicima svih programa za beskućnice i beskućnike s područja Republike Hrvatske predstavljena je ideja o sudjelovanju u projektu HWC-a.

Tijekom 2008. godine udruga MoSt je prvi put kontaktirala međunarodnu organizaciju sa sjedištem u Škotskoj te smo započeli s pripremama za naše prvo sudjelovanje.

Od 2009. godine do 2014. godine udruga MoSt bila je nositelj partnerstva za Hrvatsku, a 2015. godine partnerstvo na sebe preuzima **Hrvatska mreža za beskućnike**. Osim udruge MoSt u realizaciji projekta sudjelovali su i volonteri **Franjevačkog svjetovnog reda Trsat i Prihvatilišta Ruže sv Franje** iz Rijeke. Sve aktivnosti od samog početka provodile su se isključivo volonterski i samo zahvaljujući velikim naporima i entuzijazmu volontera priča još uvijek traje.

Prvi nastup **Hrvatske reprezentacije beskućnika** bio je u rujnu 2009. godine na Svjetskom prvenstvu beskućnika u Milanu. Selektor reprezentacije bio je predstavnik udruge MoSt, Drago Lelas, a koordinatrica hrvatske reprezentacije bila je Vilma Mlinarić, voditeljica Prihvatilišta Ruže sv Franje. Članovi hrvatske reprezentacije bili su predstavnici – korisnici Prihvatilišta iz Rijeke, Osijeka, Zagreba i Varaždina. Na prvenstvu je te godine sudjelovalo 48 reprezentacija. Osim u sportskom natjecanju naša reprezentacija sudjelovala je u nizu promotivnih aktivnosti, sastanaka i radionica.

Završnicu turnira uživo je prenosio EUROSPORT 2, a sve vodeće svjetske medijske kuće pratile su turnirska događanja. Sudjelovanje Hrvatske reprezentacije beskućnika po prvi put bilježi i naše prve pobjede (Indija, Španjolska, Kazahstan) ali i poraze (Engleska, Belgija, Italija...).

Iako je rezultat bio sasvim sporedna stvar, željeli smo u duhu sportskog natjecanja ostvariti što bolji plasman. Zbog teškog ždrijeba, iscrpljenosti i povreda igrača, na kraju natjecanja smo bili na 45. mjestu i rezultat nije bio u skladu sa našim skrivenim nadanjima.

Ali svi naši ciljevi, zacrtani prije puta, bili su ispunjeni. Ostvarili smo niz kontakata kroz koje smo promovirali projekte za beskućnike u Republici Hrvatskoj. Prezentirali smo daljnje planove našeg sudjelovanja u okviru HWC projekta te dobili punu podršku od ljudi koje vode cijelu priču. Naši navijači plijenili su pažnju svih kao i igrači koji su sudjelovanjem u svim popratnim aktivnostima dodatno dokazali našu spremnost i motivaciju. Naš kapetan Dario bio je izabran za jednog od šest sudionika koji su postavili pitanje Lewis Hamiltonu, aktualnom svjetskom prvaku u Formuli 1, koji je kroz odgovor istaknuo kako često dolazi u Hrvatsku te ima veliku podršku navijača iz naše države.

Nakon Svjetskog nogometnog prvenstva u Milanu, naša reprezentacija sudjelovala je na još nekoliko svjetskih natjecanja.

SVJETSKA PRVENSTVA NA KOJIMA JE SUDJELOVALA REPREZENTACIJA RH

2009. Milano, Italija
2010. Rio de Janeiro, Brazil
2011. Paris, Francuska
2013. Poznan, Poljska

TURNIRI, POVEZIVANJA, SURADNJA

Osim sudjelovanja na Homeless World Cup-u širili smo i promovirali naš projekt diljem Hrvatske i Europe. Od 2007. do danas organizirali smo promotivne turnire u Splitu, Rijeci, Karlovcu, Zagrebu i Novom Vinodolskom. Sudjelovali smo na sportsko - socijalnim turnirima u Zagrebu, Osijeku, Rijeci, Splitu, Celju i Ljubljani (Slovenija), Doboju (BiH), Munchenu (Njemačka) uvijek s istim ciljem – socijalno uključivanje beskućnika i senzibiliziranje javnosti za problematiku beskućništva i siromaštva.

Rijeka, 20.03.2010. - malonogometni turnir „Bez predrasuda“ u organizaciji riječkog prihvatilišta „Ruže sv. Franje“

Karlovac, 14.05.2010. - malonogometni turnir u organizaciji udruge „Milosrđe“ iz Karlovca

Ljubljana, 22.05.2010. - malonogometni turnir u organizaciji „Kralji ulice“, organizacije za beskućnike iz Ljubljane

Osijek, 07.05.2011. - malonogometni turnir „Kopačkom do slave“, u organizaciji osiječkog Caritasa, a u sklopu pripreme reprezentacije beskućnika Hrvatske za svjetsko prvenstvo beskućnika u Parizu

Split, 22.06.2011. - malonogometni turnir u organizaciji Udruge MOST iz Splita

Celje, 05.2011. - 1. međunarodni malonogometni turnir reprezentacija beskućnika BiH, Slovenije i Hrvatske pod nazivom „Evropski socijalni kup“

Zagreb, 10.03.2012. - međunarodni nogometni turnir „Beskućnik“, u organizaciji Gradskog društva Crvenog križa Zagreb, pod pokroviteljstvom zagrebačkog gradonačelnika

Srebrenica, BIH, 02.07.2012. - 2. međunarodni malonogometni turnir reprezentacija beskućnika BiH, Slovenije i Hrvatske „Evropski socijalni kup“ u organizaciji Udruženje Međunarodni forum solidarnosti – Emmaus (MFS – EMMAUS)

Novi Vinodolski, 25.02.-01.03.2013. organizirane su pripreme za nastup Hrvatske reprezentacije beskućnika u Poljskoj.

Doboj Istok, 07.04. 2013. - malonogometni turnir Reprezentacije beskućnika BiH, Hrvatska, Slovenija

Split, 19.05.2017. - promotivni turnir „MoSt 2017“.

Rovinj, 03.06. 2017. reprezentacija beskućnika sudjelovala na Sportskim igrama socijalnih radnika

PROMJENE U ŽIVOTIMA NAŠIH KORISNIKA

Od 2009. godine do danas u ovaj sportski projekt bilo je uključeno gotovo 60 osoba, najčešće u dobi do navršene četrdeset godina života. Osim korisnika prihvatilišta i prenočišta iz cijele Hrvatske u projekt smo uključili i korisnike dječjih domova, domova za odgoj, različitih stambenih zajednica za mlade te ovisnike koji su završili rehabilitaciju u terapijskim zajednicama i započeli proces socijalnog uključivanja. Gotovo svi korisnici napravili su pozitivne promjene u svom životu i veliku ulogu u tome imao je cijeli koncept projekta Hrvatske reprezentacije beskućnika.

Osim na podizanju sportskog duha radili smo i na ostalim bitnim koracima u njihovom socijalnom uključivanju. Svim korisnicima ovog projekta pomagali smo u izradi osobnih dokumenta, pronalaženju privremenog ili stalnog posla, posredovanju s institucijama u ostvarivanju različitih prava, pronalaženju adekvatnog stanovanja, skrbi o njihovom zdravlju, uključivali u savjetovanje i radionice životnih i socijalnih vještina, širili mrežu podrške u svim gradovima Republike Hrvatske.

PRIČA SELEKTORA HRVATSKE REPREZENTACIJE BESKUĆNIKA

Svake godine održava se Homeless World Cup i ta priča traje još od 2003. godine, a mi smo se prvi put prijavili 2009. godine na prvenstvo u Milanu. U reprezentaciji sudjeluje osam igrača, svake godine novih osam, kako bi što više korisnika bilo uključeno u projekt. Kroz čitav svoj rad sa beskućnicima, scene i slike iz reprezentacije beskućnika bile su mi zasigurno najdraže. Većina njih nikada nije bilo izvan granica Hrvatske. Njima je odlazak u Brazil, Italiju, Poljsku ili Francusku bio ispunjenje svih snova i teško je uopće opisati sreću na njihovim licima. U Brazilu smo igrali na Copacabani, na montažnim terenima i pred stalno ispunjenim montažnim tribinama.

Nivo nogometa je stvarno bio dobar i klubovi pojedinih južnoameričkih država često znaju pratiti ovakva natjecanja i potpisivati ugovore s igračima. Nakon Svjetskog prvenstva u Rijju jedan igrač Brazila potpisao je za klub iz njihove prve lige, a sigurno je najpoznatiji primjer Portugalca Bebea. On je dobio profesionalni ugovor s Manchester Unitedom nakon odlične igre u Milanu. Baš smo ga gledali tada i bio je odličan, a nakon nekoliko

mjeseci ispunio je svoje snove i riješio egzistenciju. Ali nisu to jedini primjeri, u Čileu i Meksiku ima dosta beskućnika koji u konačnici završe kao profesionalni igrači u njihovoj prvoj ili drugoj ligi. To su sve djeca ulice koja kroz ovo natjecanje traže izlaz iz siromaštva.

Kroz projekt su bili uključeni većinom mladi ljudi. Učili smo ih svemu, nekim jednostavnim životnim vještinama i pomagali im u svim drugim aktivnostima. Naravno, putovanja su za njih i za nas bila najvažnija i najuzbudljivija. Ipak, na kraju, najvažnije u svemu tome je bilo njihovo socijalno uključivanje. Danas su većina obični naši sugrađani, zaposleni i obiteljski ljudi kojima su tadašnji socijalni problemi bili samo prolazna točka u njihovim životima.

I zaista, sport može utjecati na pozitivne promjene.

- Drago Lelas, dopredsjednik udruge MoSt, predsjednik Hrvatske mreže za beskućnike i selektor nogometne reprezentacije beskućnika od 2009.- 2016. godine

PRIČA VOLONTERKE

Moj prvi susret sa nogometnom reprezentacijom beskućnika i sa HWC-om dogodio se 2009. godine odlaskom u Milano s grupom navijača koji su tada pratili svoju reprezentaciju. Sve je počelo kao zabava na godišnjem odmoru, a već nakon prvog dana dogodio se u meni neki "klik" i odmah sam osjetila kako sve to za mene predstavlja puno više. Svaki svoj sljedeći godišnji odmor i slobodne dane posvetila sam reprezentaciji beskućnika, trudeći se maksimalno biti od koristi i na raspolaganju izborniku Dadi Lelasu i team managerici Vilmi Mlinarić. Uz njih i dečke s kojima smo intenzivno radili kroz mnogobrojna druženja, turnire i pripreme i sama sam se osjećala korisno. Za nama su ostala četiri svjetska prvenstva, jedno europsko i mnogobrojni turniri s kolegama iz Slovenije i BiH, brojne medalje, pehari i prije svega druženja s našim korisnicima na kojima smo osim

zabave rješavali bezbroj životnih pitanja, od smještaja, zapošljavanja pa čak i do liječenja i operativnih zahvata. Mnogi su naši korisnici kroz reprezentaciju ponovo izašli na pravi put, zaposlili se, oženili, postali očevi. Drago mi je da sam bila dio tima koji je radio s njima i da sam im mogla na bilo koji način pomoći.

Tajana Nagy, volonterka Prihvatišta "Ruže Svetog Franje", asistentica team managerice Hrvatske reprezentacije beskućnika

PRIČE IZ ŽIVOTA KORISNIKA –

Sudjelovanje na Homeless World Cup-u u Brazilu? Možda malo, ostalo je učinila ljubav! I podrška!

K. je u dobi od 12. god. s bratom i roditeljima, nakon što im je izgorjela kuća, završio u objektima u kojima je nakon dvije godine osnovano Prihvatište. Oba roditelja su bila nezaposlena. Srednju školu je napustio već u 1. razredu, pod izgovorom kako mu roditelji nisu mogli osigurati osnovne uvjete za učenje i pohađanje škole. K. se brzo uklopio u sivilo i milje prihvatilišta. Rijetko je izlazio iz prihvatilišta a društvo su mu postali ovisnici o alkoholu, osobe s psihičkim poteškoćama, bivši ovisnici o opojnim sredstvima. Neko vrijeme je prekomjerno konzumirao alkohol. Prvo uključivanje u svijet izvan Prihvatišta bilo je uključivanje u aktivnosti Hrvatske nogometne reprezentacije beskućnika. Nakon sudjelovanja na Homeless World Cup-u u Poznanu, sve je krenulo nabolje. Uključen je u program stambene zajednice za

mlade beskućnike, upisao srednju školu, volontirao i na kraju se zaposlio. Živi s godinu dana starijim bratom koji je imao gotovo identičan životni put. I on je bio je član Hrvatske reprezentacije te korisnik prihvatilišta i stambene zajednice. Radi kao kuhar u jednom poznatom zagrebačkom restoranu.

A. je star 21 godinu, dijete je razvedenih roditelja a s ocem se u 14-toj godini doselio u Zagreb. Zbog sukoba s ocem koji boluje od PTSS-a, s navršениh 18 god., završio je na ulici. Posljednje zaposlenje bilo mu je u vlastitoj tvrtci koja se bavila direktnom prodajom, no istu je stavio u status mirovanja zbog lošeg poslovanja. Sklon klađenju i pijenju alkohola, nakon dužeg boravka na ulici, u zimskim uvjetima, bez prihoda i osobnih dokumenata, za pomoć se obratio Prihvatištu. Kao mlada osoba, teško je prihvaćao boravak u Prihvatištu te je preseljen u stambenu zajednicu, uključio se u volonterski rad i aktivnosti Hrvatske nogometne reprezentacije beskućnika. Sudjelovanje na Športskim susretima socijalne skrbi Rovinj 2017. bilo je za njega pozitivan šok. U jednom trenutku je rekao: „Pa ovdje me nitko ne gleda kao beskućnika“. Osjetio se prihvaćenim, ne samo od drugih članova Reprezentacije, nego i ostalih sudionika Sportskih susreta. Na njegove riječi „Odlazim, idem bilo gdje raditi, ne želim ovisiti.“ „Ove su igre predivne, sada „socijalce“ doživljavam drugačije, hvala ekipi koja me pvela...“ nismo se previše obazirali, smatrajući kako je previše pod dojmom atmosfere natjecanja u raznim sportovima i druženja. Nakon mjesec dana A. se zaposlio na moru i napustio stambenu zajednicu. Je li mu sudjelovanje u Reprezentaciji bio okidač za zaokret, zaključite sami.

B. radi, oženjen je i ima dvoje prekrasne djece. U Prihvatište je došao u zimskom razdoblju, bez prihoda, osobnih dokumenata, pomalo neuredan i željan alkohola. Život u teškim uvjetima, često na ulici, bez vlastite

obitelji, odrastanje u domovima, ostavilo je traga. Osjećao se usamljenim i napuštenim, svjestan da ne može iz beskućništva dok se ne zaposli, odnosno dok ne uspostavi kontrolu nad životom. Inteligentan, kulturni i solidno obrazovan 26-godišnjak odudario je od svojeg okruženja. Trebao mu je samo mali poticaj i podrška za izlazak iz začaranog kruga beskućništava. Je li taj poticaj bilo sudjelovanje u Hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji beskućnika? Sudjelovanje na Homeless World Cup-u u Brazilu? Možda malo, ostalo je učinila ljubav. Bravo B.

- Zvonko Mlinar, dopredsjednik Hrvatske mreže za beskućnike

ŠTO NAM TREBA ZA RAZVOJ OVE PRIČE – MALA ULAGANJA ZA VELIKE ISKORAKE

Osnovni ciljevi projekta Hrvatske reprezentacije beskućnika je organizacija promotivnih turnira diljem Hrvatske i na taj način kontinuirano djelovanje na senzibiliziranju javnosti za problematiku beskućništva i siromaštva te sudjelovanje na svjetskim nogometnim prvenstvima beskućnika.

Godišnji proračun projekta baziran je na troškovima opreme za igrače (kopačke, dresovi, lopte..) te troškovima pripremnih utakmica i putovanja za natjecatelje do središta nacionalnih turnira i gradova u kojima se Svjetsko prvenstvo organizira.

Ova malonogometna natjecanja se organiziraju na montažnim terenima i s montažnim tribinama koja se postavljaju na najvažnijim gradskim trgovima stoga jedan od ciljeva je i osigurati infrastrukturu te pokrenuti projekt zapošljavanja korisnika kroz organizaciju upravo ovakvih sportskih događanja s vlastitom opremom.

HMB
HRVATSKA MREŽA ZA BESKUĆNIKE

KAKO NAM MOŽETE POMOĆI?

Svaka pomoć u kupnji opreme za igrače reprezentacije je dobrodošla!

Svaka podrška u kupnji montažnog terena i tribina je korak bliže samoodrživosti projekta!

Svaki poziv našoj reprezentaciji na bilo koji malonogometni turnir u gradovima diljem naše zemlje je podrška socijalnom uključivanju beskućnika!

Pratite naše stranice i društvene mreže na kojima progovaramo o socijalnom uključivanju marginaliziranih građana i nogometu, kao najvažnijoj sporednoj stvari na svijetu, kojim mijenjamo svijet na bolje!

www.beskucnici.info

<https://web.facebook.com/pg/Hrvatska-nogometna-reprezentacija-beskucnika>

<https://web.facebook.com/Hrvatska-mreža-za-beskućnike>

DONACIJE SE MOGU UPLATITI NA BROJ:
IBAN: HR6823600001102347110 Zagrebačka banka

*Tiskanje brošure financijski je podržala
Nacionalna zaklada za razvoj civilnog društva*

Oblikovanje i priprema: Luka Duplančić

Tisak:

Godina 2018.

UDRUGA **MOST**

centri znanja
ZA DRUŠTVENI RAZVOJ